

este. Descoperi viața prin ceea ce vezi în lume și prin faptele tale, dar trebuie să vezi cum stai și tu, cu ce contribui la îmbunătățirea lucrurilor, să fii un mic exemplu de trezire. Însă nu poți să ajungi să spui că Dumnezeu este măsura în

toate și că numai prin voia Lui și voința ta de a o primi ți se descoperă calea, decât dacă ți-ai recunoscut limitele.

Sursa: vremurivechisinoi.blogspot.com
Interviu realizat de Alexandra Nadane



PROGRAMUL LITURGIC

Sâmbătă 24 august	18:00	Vecernia
Duminică 25 august	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. 1 Corinteni 4, 9-16; Ev. Matei 17, 14-23; glas 1 → Duminica a 10-a după Rusalii (Vindecarea lunaticului) → Aducerea moaștelor Sfântului Apostol Bartolomeu → Sfântul Apostol Tit

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului vă puteți abona pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

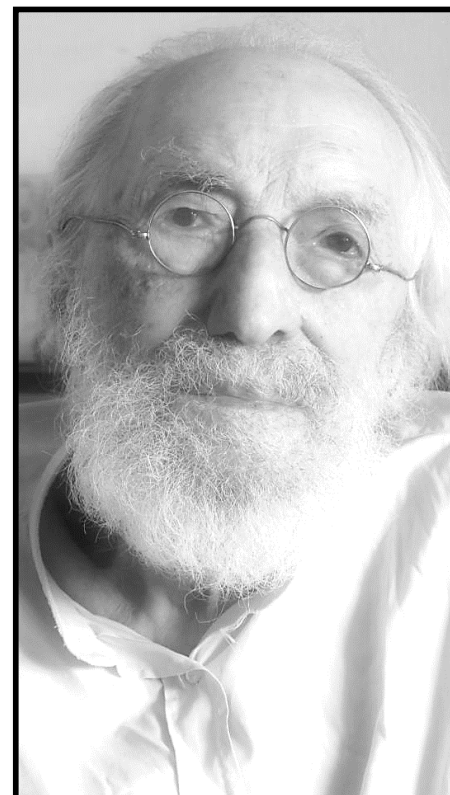


BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Maica Domnului este stăpâna Cerului. Ne iubește și stă într-un plâns continuu pentru noi!” – Părintele Arsenie Papacioc

Nr. 308 / 18 august 2019



PICTOR
PAUL GHERASIM

1925 – 2016

DESPRE ARTĂ, CREDINȚĂ, TINERI, DRAGOSTE ȘI JERTFĂ – PARTEA I

„ATUNCI CÂND ÎNAINTEZI SPRE
BINE SE CERE SĂ AI CUNOȘTINȚĂ
DE NEAJUNSURILE TALE”

Cum ați ajuns la Hristos?

A durat, a fost un timp de mari încercări. Oamenii vorbesc despre artă ca și cum arta ar fi o religie. La Hristos se ajunge printr-o viață întreagă de încercări. Suntem într-o vreme în care peste încercările personale au venit încercările lumii acesteia, prin care trecem toți.

Cum vă așezați acum în vocația picturii?

Astăzi pictura trece printr-o mare criză. Pictorii au fost întotdeauna în fruntea schimbărilor, pentru că pictura începe încă din peșteri. Pictura înseamnă și scriere, din pictură s-au născut semnele folosite în

toate domeniile, pentru că oamenii au văzut mai întâi. Așa se poate înțelege cum Dumnezeu l-a lăsat pe om să pună nume tuturor făpturilor: pentru că mai întâi omul a văzut și după aceea a putut să caracterizeze fiecare făptură.

Pictura a ajuns în zilele noastre la un prag limită. Nici nu mai este vorba de un chip al omului, de o vedere a naturii ca frumusețe, ca poezie. Astăzi chipul omenesc este schimonosit. Este mult zgomot și violență, chiar și în pictură. Arta ca încercare este și un mijloc de promovare a unei ideologii împotriva tradiției. E foarte greu să deosebești binele de rău. Nu înseamnă să descoperi numai contrariile. Contrariile adevărate nu sunt contrariile alb și negru, ci e alb și doar o pată pe alb, e începutul răului și este greu de deosebit. E o pagină albă a conștiinței pe care se așază sufletul. Albul este lumina.

Ceea ce se întâmplă astăzi are în spate o istorie lungă, începând de la Renaștere, când omul nu a mai recunoscut măsura lui Dumnezeu în toate, ci a devenit el însuși măsura.

Este de făcut o comparație în domeniul artei între tradiția Bisericii Ortodoxe și cea a Bisericii Catolice și se vede cum, începând de la Renaștere, Biserica Catolică a fost

îngăduitoare cu schimbările, s-a înstrăinat de dogmele și de erminiile Bisericii. Aceste lucruri au evoluat până în zilele noastre. La noi, tradiția picturii creștine s-a menținut.

Acum, după model occidental s-au pus scaune în Biserică și slăbiciunile oamenilor înclină unele către altele. Slujba se transformă într-un spectacol, cu aceste coruri pe voci, care sunt o urmare a secularizării. Cântarea bisericească se cunoaște ca fiind adâncă, pentru că are o teologie, la fel ca și icoana – despre care se vorbește prea mult. Trebuie lăsat să se vorbească, dar trebuie avut grija de a pătrunde printr-o simplitate adâncă. Prea mult vorbesc oamenii despre teologia icoanei și despre cum să fie o icoană. Să ne gândim la începuturile icoanei. Primii creștini pictau câte un chip al Maicii Domnului într-o catacombă. Acolo era trăire și nu o teologie pusă în tratate. Noi trebuie să revenim acolo, adică să cerem minții să fie pregătită pentru a privi lucrurile în adâncul lor, pentru a avea din nou simplitatea lucrurilor, altfel ne pierdem în vârtoarea lumii de astăzi și vorbim mult, dar sunt lucruri care trebuie tăcute. Ar trebui să vorbească tăcerea.

Vă rugăm să spuneți un cuvânt către tineri.

Fiindcă mă întrebați despre tineri, vă spun că mă interesează ceea ce rămâne după mine. Viața este a lor de aici încolo. Noi trebuie să înțelegem încercările prin care trecem astăzi. Dacă le înțelegem, putem să vedem și transparența unei vieți personale, dar să plecăm de la „acum” – și când spunem „acum” noi ne gândim și la cei pe ale căror urme mergem. Noi suntem acum, dar suntem și acum 2000 de ani pentru că plecăm de acolo. Dacă nu plecăm de acolo înseamnă că trăim într-o viață dezordonată a istoriei, deoarece acolo este începutul, Cuvântul lui Dumnezeu. Eu am trăit și am cunoscut oameni cu adevărat trăitori.

Puteți să ne dați câteva exemple?

Ioan Alexandru era unul dintre acei oameni care a ars până la capăt. Am mai cunoscut un alt poet, pe Daniel Turcea. S-a tipărit la Iași o carte cu ultimele lui versuri, care sunt rugăciuni. Părintele Dumitru Stăniloae spune că a fost cel mai însemnat poet creștin ortodox. A murit la 33 de ani. Eu sunt apropiat de poezie în sensul acesta creștin... poezia este un prag al teologiei.

Cum se poate întoarce omul la simplitatea despre care vorbeți mai devreme?

Să recunoști că ești limitat și numai cu ajutorul lui Dumnezeu poți să ajungi la răspunsuri. Altfel, dacă nu ai ajuns să-ți recunoști limitele nu poți să faci lucruri care să dea sens binelui și frumosului. Nu e așa cum ne închipuim noi: am ajuns artist, am învățat și acum tot ce fac eu e bun și frumos. Ca să ajungi să-ți dai seama cu adevărat unde te afli în experiența ta trebuie să cauți să înveți toată viața. Viața este un studiu permanent, dar studiul acesta îl faci prin darul pe care ți l-a dat Dumnezeu. Împlinirea acelui dar cere o experiență de o viață. Acest lucru se întâmplă ca să-ți dai seama că atunci când înaintezi spre bine se cere să ai cunoștință de neajunsurile tale. Adică să-ți dai seama că nu poți mai mult și să spui: „Ajută-mă, Doamne! Nu pot mai mult!”. Dar pentru asta trebuie să-ți dai seama că ai ajuns la un prag al neputinței, deoarece dacă ai modele și ai luat un model de urmat, acela te ajută să vezi cum stai tu față de modelul respectiv.

Cum își pot găsi tinerii modele în zilele noastre?

Prin grija de a nu greși, dar și prin conștiința că are de descoperit viața, care nu e așa cum i se pare că